Kader’e Îmân Etmemek Küfürdür.

KADER’E ÎMÂN ETMEMEK KÜFÜRDÜR

اَعُوذُ بِاللهِ مِنَ اَلشَّيْطَانِ اَلرَّجِيمِ بِسمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحيمِ
اَلْحَمْدُ الِلّهِ رَبِّ الْعالَمِينَ وَالصَّلاَةُ وَالسَّلاَمُ عَلىَ سَيِّدِنا مُحَمَّدٍ وَأَلِه اَجْمَعِينَ

Hüseyin AVNİ

Bundan sonra…
Zamanımızda bir takım câhiller ve sapıklar türetilmiştir. **Kadere îmân Kur’ân’da yoktur, hadîslerle de îmân sâbit olmaz**, **O halde Kader’e îmân mecbûriyeti yoktur**, gibi açık küfür sözlerini sarf etmekten çekinmemektedirler. Böylece bir yanda kâfir inancı sergilemekte, diğer yanda da başkalarını dahi kâfirleştirmeye çalışmaktadırlar. Maksadımız, Kader isbâtından çok, meseledeki bakış açısı noktasında hasta olan bir zihniyetin tahlîl ve teşhîsidir. O bakımdan yapacağımız bilinen bir usûlle delîlleri ortaya koymak olmayacaktır.

_____

Kur’ân’da Kader’e Îmân
İle Alâkalı Âyet Yok mudur?

_____

Kur’ân’da **Kader’e Îmân** ile alâkalı bir âyet değil, âyetler vardır.Aksini iddiâ edenler hem yalan söylemekte hem de Allah celle celâlühû’yu yalanlamaktadırlar.

Evet,**“Kur’ân’da kader’e îmân ile alâkalı âyet yoktur”** diyenler yalan söylemekte ve birçok âyeti inkâr etmektedirler. Nebi sallallâhu aleyhi ve sellem ile bütün bir Ümmet’in karşısına geçerek bir takım âyetleri **“farklı yorumlama”** ismi altında tahrîf etmeleri ve yaptıklarına yorum kılıfı geçirmeye çalışmaları Onları sözü edilen âyetleri inkâr etmiş olmaktan aslâ kurtaramaz.

Nitekim Kur’ân’da, (**Şüphesiz biz her şeyi bir kaderle yarattık**)[1], (**Allah’ın emri/işi, takdîr edilen bir kader olmuştur**.),[2] (**Bu azîz ve alîm**(olan Allah)**’in takdîridir**.)[3] gibi birçok âyette **Kader** isbât edilmektedir.

Bu âyetlerde geçen **“kader”** veyâ **“takdîr”** nasıl manalandırılacaktır? Kimi câhil sapıklara âid **“belli bir ölçü ile yaratmak”** ve benzeri meâllerde olduğu gibi gelişi güzelce veya bir takım keyfî lüğat yakıştırmalarına dayanarak mı, Resûlüllah sallallâhu aleyhi ve sellem’e sorarak mı?… Gerçi âyetleri manalandırma ve îzâh etmeyi bir yanda kendilerine noter senediyle verilmiş bir hak olarak görürlerken, bunu Resûlüllah sallallâhu aleyhi ve sellem’e çok gören ve O’nu mes’eleye karıştırmamaya **yeminli** görünen nice şaklabanlar var… Bu mânâlandırmak bir Mü’mine göre ilk önce elbette Resûlüllah sallallâhu aleyhi ve sellem’e sorarak olacaktır…

İmâm Süyûtî ed-Dürrü’l-Mensûr’unda şöyle naklediyor:

Ahmed İbnü Hanbel, Müslim, Abd İbnü Humeyd, Tirmizî, İbnü Mâce, İbnü’l-Münzir, **İbnü Merdûye** (ve **Beyhakî**) Ebû Hureyre radıyallahu anhu’dan şöyle dediğini rivâyet ettiler:

“Kureyş Müşrikleri **Kader** hakkında münâkaşa yapmak üzere Nebi sallallâhu aleyhi ve sellem’e geldiler. Bunun üzerine, ((Müşrikler) **o günde sürüklenip ateşe atılacaklardır**. (Onlara) **Cehennem’in dokunmasını tadın** (denilecektir.) **Şübhesiz biz her şeyi bir kaderle yarattık**) âyetleri indi.”[4]

Bu rivâyetin Abdullah İbnü Amr, Zürâre İbnü Evfâ, Ebû Ümâme ve başkalarından şâhidleri vardır.

Peki, Müşriklerin bu sözü edilen münâkaşaları kaderin nesi hakkındaydı?

Müşrikler Allah'a inanan insanlardı… O'nun kâinâtın tek yaratıcısı olduğunu i'tirâf ediyorlardı… Böyle bir inançta olanların Allah'ın, yarattıklarını "**belli bir ölçü ile yaratma**"sı husûsunda i'tirazları hiç olur muydu? Elbette olmazdı…

Öyleyse, itirazları ne hakkındaydı? Elbette kaderin inkârı veya ucu inkâra varan ve götüren te'vîli hakkındaydı. Nitekim,

Bezzâr ve **İbnü'l-Münzir** ceyyid/iyi bir senedle Amr İbnü Şuayb yoluyla babasından, O da dedesinden şöyle dediğini rivâyet ettiler:

"(Şübhe yok ki, müşrik günahkarlar (dünyada) sapıklıkta ve (Âhiret'te de) alevli ateşler içindedirler. (Müşrikler) o günde sürüklenip ateşe atılacaklardır. (Onlara) Cehennem'in (azabının) dokunmasını tadın (denilecektir) Şübhesiz biz her şeyi bir **kader**le yarattık.) âyetleri, ancak **kader ehli**/kader inkârcıları hakkında inmiştir."[5]

İbnü Ebî Hâtim, **Taberânî**, **İbnü Merdûye**, **İbnü Şâhîn**, **İbnü Mende, Bâverdî**, **Hatîb** ve **İbnü Asâkir**, Zürâre radıyallahu anhu'dan şöyle dediğini rivâyet ettiler:

"Nebi sallallâhu aleyhi ve sellem ((Onlara) Cehennem'in (azabını) dokunmasını tadın (denilecektir.) Şübhesiz biz her şeyi bir **kader**le yarattık) âyetlerini okudu., 'Bu âyetler, Âhir zamanda Ümmetimden Allah'ın kaderini inkâr edecek bir takım insanlar hakkında (indi)' buyurdu."[6]

Ve daha nice rivâyetler…

Âyetin iniş sebeblerinin birden fazla olmasına da hiçbir mâni' yoktur… Âyet birden fazla sebeble inmiş olabilir.

Bu âyetlerde bir amel bulunmamaktadır. Bunlar Allah'ın verdiği haberler olduklarına göre Mü'min tarafından îmân/tasdîk edilmek mecbûriyeti olan hakîkatlerdendir. Bunu, ister Allah'ın **Mukaddir**/takdîr edici sıfatı çerçevesinde olarak **Allah'a Îmân**'a, ister Kur'ân'ın verdiği bir habere îman etmek dâiresinde düşünerek **Kur'ân'a Îmân**'a dâhil eder, isterse hakkındaki müstakil âyetlere ve manevî Tevâtür haddine varmış hadîslerin tasnîfine uyarak müstakil bir "**Kader'e Îmân**" esâsı kabûl edersiniz. Böylece de bu sınıflandırmada Resûlüllâh sallallâhu aleyhi ve sellem'e uymakla en münâsib olanı yapmış olursunuz. Nitekim Selefimiz dahî böyle yapmışlardır.

Hadîslerle Veya Sünnet'le Îmân Esâsı Sâbit Olmaz mı?

Gurabâ mecmuasında neşredilen **Haber-i Vâhid** ile alakalı makalede de anlatıldığı gibi, -Cumhûr'a göre- Mütevâtir olmayan Sünnet ile -kesinlik bildirmediği için- Temel Îmânî bir esas sâbit olmaz. Yalnız Cumhûrun bu aslı/temel Usûl kaidesi câhillerin zannettiği gibi mutlak değildir, kayıdlıdır. Şöyle ki, Ümmet'in âlimleri bir Haber-i Vâhid'i söz birliği ile kabûl ederlerse, o zaman haber artık kesin olur; onunla da temel îmân esası sâbit olur. Yani, Ümmet bir **Haber-i Vâhid**'in sâbitliğinde İcmâ'/sözbirliği ederse, artık o haber tartışmasız kesinlik arz eder. Başka bir ifâdeyle, İcmâ' ile pekişen Haber-i Vâhid artık Mütevâtir seviyesine çıkar. Hattâ bu hadîsler, -İcmâ' ile kabûl edilmeselerdi bile- bir tarafta **Manevî Mütevâtirlik** kazanmanın yanında, diğer tarafta da lafzî Meşhûrluk seviyesine ulaşmışlardır.

Üstelik, bir çok hadîs âlimine göre ise -Mütevâtir olmasa da- Sahîh Sünnetle Îmânî bir esas sâbit olabilir.

Bütün bunlardan dolayı, **Kader** ile alâkalı hadîsleri yalanlamak da -Kur'ân hesâba katılmasa bile- başlı başına bir **kâfirlik**tir.

Kaldı ki, buradaki kaderle alâkalı Sünnet rivâyetleri Kader'e Îmân'ı isbâtta müstakil değillerdir; aksine bu babtaki âyetleri tefsîr etmektedirler. O sebeble ortada hiçbir müşkil kalmamaktadır.

"**Sünnetle îmân sabit olmaz**"mış(!)… Kim demiş?… Böylesi bir saçmalığı küfür sistemlerinin gübre yığınları üzerinde yetiştirilen küflü ve zehirli kültür mantarlarından başka kim söylemiş?… Bu anlayış, hadd-i zâtında mevcûd olmamasına rağmen var zannettikleri akıllarına tapınan muâsır putperestler tarafından yontulup ibâdet edilmeye başlanılan bir puttur. Asrî/çağdaş hurâfecilerin uydurup tapındığı sahte dîn prensiplerindendir.

İslamoğlu'nun Kader'i İnkâr Etmesi

Mustafa İslamoğlu Kader hakkında kendine sor(dur)ulan bir suâle internette yine kendi sesiyle görüntülü olarak cevâbı verdi.[7] Biz O'nun cevâbını aşağıya parça parça olarak kelimesi kelimesine ele alacağız. Cevâb diye sarfettiği cümleler esâsen cevâba değmese de, kandırdığı kimseleri hesaba katarak onları cevâblandıracağız:

İslamoğlu:

Ebu'l-A'lâ el-Mevdûdî'nin İslam'a Giriş kitabını ben görmedim, böyle bir kitabının olduğunu da bilmiyorum. İslam'a Giriş kitabı Muhammed Hamidullah'a ait. Onun için acaba bir yanlış var mı, kardeşimiz daha iyi bilir, ama ben sadece bir soru işareti koymakla yetindim. Fakat Ebu'l A'lâ el-Mevdûdî'nin kadere imanı ayırmasını da bilmiyorum.

Cevâb:

Hiç mühim değil. Mü'minler ayırmıyorlar… Ayıramazlar… Allah korusun ayırırlarsa kâfir olurlar…

İslamoğlu:

Çünkü kadere imanı ayıran Ebu'l A'lâ el-Mevdûdî değil, koca koca muhaddisler o bize nakl edilen hadisteki kadere imanı ayırırlar. Hatta İman isimli kitabımda bize aktarılan iman hadisi, Cibril hadisindeki kadere imanın olmadığı versiyonlar var Buhari ve Müslim'de. Her versiyonda o geçmez.

Cevâb:

Bu "**kadere îmân etmeyi diğer îmân esaslarından ayırmak**" iddiâ ve isnâdı o muhaddislere yapılan süflî bir iftirâdır. Eğer bu iddiâ "**Cibril hadisindeki kadere imanın olmadığı versiyonlar var Buhari ve Müslim'de, her versiyonda o geçmez**" sebebine dayandırılıyorsa, anlatılması zor bir câhillik veya hâinlik sergilenmektedir. Çünki Onlar, sözü edilen kitâblarında Kadere îmânla alakalı olarak onlarca rivâyet getirmişlerdir. Meselâ **Buhârî** Sahîh'inde açtığı "**Kitâbu'l-Kader**" başlığı altında tam (**27**) hadis getirmiştir.[8] İmam Müslim de Sahih'inde **Kitabu'l-Kader** başlığı altında mükerrerler haric (**34**) rivayet getirmiştir.[9] Bütün bunlara rağmen "**Buhârî ve Müslim Kader'e Îmânı Îmân esaslarından ayrı tuttu**" demek ne ile anlatılabilir? Dinleyenleri ve okuyanları eşek yerine koymak ve bilgisizliklerinden faydalanmakla mı? Buhârî'nin ve Müslim'in Sahîh'lerini hiç okumamış olmakla mı? Buhârî'ye ve Müslim'e ne dediğini anlamayacak kadar bunak olmak çamurunu atmak çamurluğuyla mı?… Hadîs ilimlerinden hiç nasîbi olmamakla beraber o sahada konuşma densizliğiyle mi?… Beyin çukurunda usturaya sürecek kadar akıl bulunmamakla mı? Neyle?… Bu ihtimâllerin ilk üçü tiksindirecek seviyede müptezellikler… Son ikisi ise acınacak haller…

O halde Onların îmân esaslarının bazılarını bulunduran şu rivâyetleri getirmeleri başka rivâyetlerde bulunanları inkâr etmeleri manasına gelemez. Yoksa onlar, şimdiki sulu beyinliler gibi çelişkiler kumkuması ne dediğini bilmeyenlerin derekesine düşmüş olurlardı. Doğrusu Onlar îmân esaslarını Kur'ân'dan, açıklamalarını da Sünnet'ten ve Selef'in anlayıp yaşadığından alıyorlardı. Bu sebeble hadîs rivâyetlerindeki çelişki arz etmeyen eksiklik veya fazlalık bulunan lafızları "**sağlam râvînin ziyâdesi makbûldur**" kaidesi çerçevesinde kabûl ediyorlardı. Çünki, nakleden yahud nakledenlerden nakleden bir veya birkaç kelimeyi duymamış veya unutmuş olabilirdi. Başka yollarla ve Ümmet'in Selef'inin İcmâıyla, hatta Kur'ân'la pekişen ilâvelerin kabûlünde İslâm âlimlerinden hiçbir kimsenin zıd bir düşünce ve sözü bilinmemiş ve görülmemiştir. **Tevâtür-i Ma'nevî** denilen bir ilmî mesele vardır ki o, hoşaf değildir. Olsaydı bile onu herkesin yemesi bahis mevzuu değildi. Neydi o **Ma'nevî Tevâtür**? Bir maddenin değişik rivâyetlerde tevâtür mertebesinde gelmesiydi… Kader Meselesi de öyledir. Mücerred hadis rivâyetleri olarak başta Ma'nevî Mütevâtir, âlimlerin tartışmasız kabûlü ve bütün bir Ümmetin âlimi ve câhilinin kabulü ve tatbîki ile de sonunda kesin Mütevâtirdir. Bütün bu Mütevâtir Sünnet ve İcmâ' Kur'ân'daki kader ve takdîr âyetlerinin tefsîri ve açıklamasıdır.

Hâsılı, bazı rivâyetlerde bir veya birkaç îmân esasının bulunmaması onların gerçekte mevcûd olmadığını göstermez. Değişik münâsebetlerle, îmân esaslarından bir kısmı açıklanmış olabilir. Kur'ân bunun açık şâhididir. Nitekim bir yazımızda şöyle demiştik:

Kur'ân'da,

(**Bir**) Bâzen sırf **Îmân**'a veya **Îmân ve Amel-i Sâlih**'e dâir âyet veya âyetler gelmiştir. Hiçbir îmân esâsından bahsedilmemiştir. Kur'ân fihristinden neye îmân edildiği gösterilmeden, sadece "**îmân edenler**" hitabıyla (258) âyet bulacaksınız.

(**Îmân edip sâlih amel işleyenler**e gelince, onlar için Me'vâ Cennetleri vardır.)[10]

Nelere îmân edildiği gösterilmemiş. Tabiî ki, **îmân esaslarının tamâmı**na îmân edenler kasdedilmektedir. "Bu îmân, her hangi **bir tasdîkdir**" deyip, îmân esasları inkâr mı

edilsin?

(**İki**) Bâzen sırf **Allâh'a îmân**'a dâir âyetler gelmiştir.

(Çünki O, azîm olan **Allah**'a îmân etmezdi.)[11](Kim **Allah'a îmân ederse** Allah onun kalbine hidâyet verir.),[12] (Kim **Rabbine îmân** ederse, artık ne eksiklik'den ne de ğadirlikden/haksızlığa uğramakdan korkmayacaktır)[13](Artık kim **Tâğût**'u inkâr eder ve **Allah'a îmân** ederse o sapasağlam bir kulpa sarılmıştır.)[14]

Bu âyetlerde diğer îmân esaslarından bahsedilmiyor. Âhiret ve diğer îmân edilecek şeyler inkâr mı edilsin?

(**Üç**) Bazen sırf **Allah**'a, **Peygamber**'e veyâ **Peygamberler**e, **îmân**'a dâir âyet gelmiştir.

(Kim **Allah'a** ve **Resûlüne** îmân etmezse şübhesiz biz kâfirler için bir alevli ateş hazırladık.)[15](O halde **Allah'a** ve **Resûllerine** îmân ediniz.)[16]

Âhiret ve diğer îmân esasları inkâr mı edilsin?

(**Dört**) Bazen sırf **Kitâb'a** veya **kitâblar'a** veya **Allah'dan İndirilenler'e îmân**'a dâir âyet gelmiştir.

(**Allah'ın âyetlerine** inanmayanları Allah hidâyet etmeyecektir.),[17] (Yalan iftirâyı ancak **Allah'ın âyetlerine** inanmayanlar yaparlar.),[18] (**Âyetlerimizi** ancak kâfirler topluluğu inkâr eder.),[19] (Şübhesiz sana bir takım açık **âyetler** indirdik. Onları ancak fâsıklar (kâfirler) inkâr eder.)[20](Şübhesiz ki, **Allah'ın âyetlerini** inkâr edenler için şiddetli bir azâb vardır.),[21] (Kim **Allah'ın âyetlerini** inkâr ederse, hiç şübhe yok ki, Allah, azâbı çok şiddetli olandır.),[22] (**Âyetlerimizi** yalanlayanlar ve büyüklenerek onlardan uzak duranlar. Onlar cehennemliklerdir.),[23] (**Âyetlerimiz** hakkında ancak kâfir olanlar (inanmamak, inkâr etmek, bâtıl olduklarını ortaya koymaya çalışmak, cennete girebilmek için onlara da îmân edilmesinin şart olmadığını iddiâ etmek gibi yollarla) mücâdele ederler.),[24] (**Âyetlerimizi** inkâr edenlere gelince, onlar amel defterleri solundan verilecek olanlardır. Üzerlerinde kapatılmış bir ateş vardır)[25] ve daha niceleri…

Allâh, Âhiret ve diğer îmân edilecek şeyler inkâr mı edilsin?

(**Beş**) Bazen sırf **Âhiret Günü'ne,** îmân'a dâir âyetler gelmiştir.[26]

Allah ve diğer îmân edilecek şeyler inkâr mı edilsin?

(**Altı**) Bazen sırf **Melekler**lealâkalı âyetler gelmiştir.[27]

Allah, Âhiret ve diğer îmân edilecek şeyler inkâr mı edilsin?

(**Yedi**) Bazen sırf **Kader'e Îmân**'a esas olacak âyetler gelmiştir.[28]

Allah, Âhiret ve diğer îmân edilecek esaslar inkâr mı edilsin?

(**Sekiz**) Bazen sırf **Allah**'a, **Âhiret**'e ve **Melekler**'e îmân'a dâir âyetler gelmiştir.[29]

Diğer îmân edilecek şeyler inkâr mı edilsin?

(**Dokuz**) Bazen sırf **Allâh**'a ve **Âhiret Günü**'ne îmân'a dâir âyetler gelmiştir.[30]

Diğer îmân edilecek şeyler inkâr mı edilsin?

(**On**) Bazen sırf **Allah'a, Âhiret Günü'ne îmân'a ve Sâlih Amel**'e dâir âyetler gelmiştir.[31]

Yine diğer îmân edilecek şeyler inkâr mı edilsin? Amel-i Sâlih îmân esası mıdır; ona fırsat bulamayan veya sadece tenbellijk îcâbı amel etmeyen cennete gidemeyecek midir?

(**On Bir**) Bazen, sırf **Allah**'a, **Melekler**'e, **Kitâblar**'a ve **Peyğamberler**'e îmân etmeye dâir âyet gelmiştir.[32]

Âhiret inkâr mı edilsin?

Burada bir nokta kalmaktadır: Cibrîl hadîsi tek bir hâdise ile alakalıdır. Rivâyetlerin fazla ve eksik olarak farklı oluşları sağlamlıklarını zedelemiyor mu?

Hayır, birbirine ters düşmeyecek noksanlıklar ve fazlalıklar bilhassa rivâyetin aslı başka delîllerle pekişirse "**ıztırâb**"/çelişki sayılmaz ve sağlamlığa mani olmaz.

İslamoğlu:

Bana sorarsanız, Allah Resulü'nden öyle geldiği kanaatinde asla değilim. **Kadere Îman** hicri ilk yüzyılda Müslümanların birbirlerinin boynuna kılıç düşürdükleri bir siyasi tartışmaydı.

Cevâb:

Sana sormuyoruz. Kim sorarsa sorsun. Biz Mü'minler Kader'e îman'ın Allah'tan ve Resûl'ünden geldiğine îman ediyoruz. "Artık dileyen îman etsin dileyen de küfretsin…"

İslamoğlu:

Amentü'nün Kur'an'daki karşılığını biliyor musunuz? Kur'an'da iki ayet var: "**Herkes Allah'a, meleklerine, kitâblarına ve Resûllerine îmân etti**."Orda kadere iman maddesi var mı, bir bakın bakayım? Yani Amentü'nün tamamı var ama kadere iman yok Kur'an'da. Niye

acaba hiç düşündünüz mü? İman kitabını 17 sene evvel yazdım. Orda da bunu kayda geçirdim. **Bu aslında ümmetin tarihindeki bir polemiğin rivayetin içine girmişidir.** Anlatabiliyor muyum? Yoksa Amentü'nün karşılığı Kur'an'da iki ayette var. Fakat bu yok, bu madde yok.

Cevâb:

Yukarıda da geçtiği gibi nice âyetlerde îmân esasları tam olarak verilmemektedir. Nitekim bu âyette **Kadere Îmân**'ın yanında **Ahiret Gününe Îmân** da yoktur. Şimdi, "**Allah, Âhiret'e îmân etmeyi ayrı tuttu**" mu diyeceğiz? Yoksa "**îmânın esasları dörttür, Âhiret'e îmân yoktur**" mu denilmektedir? Bu nasıl bir akıl, bu nasıl bir îmân? Esâsen biz böylesi akıl, ilim, anlayış ve ciddiyetten uzak kimselerle ve aynı vasıftaki sözleriyle uğraşmakla ne kadar harab olduğumuzu kısmen de olsa biliyoruz. Ama ne çâre ki, buna birçok sebeb ve hikmetle mecbûr kalıyoruz…

"**Bu aslında Ümmet'in tarihindeki bir polemiğin rivayetin içine girmişidir**; anlatabiliyor muyum?" diyorsunuz. Çok iyi anlatıyorsunuz ve yalan söylüyorsunuz. Kuruntu ve hayallerinizle hezeyânlar saçarak Allah'ı, Resûlünü ve âlimiyle-avâmıyla bütün bir Ümmet'i yalanlıyorsunuz. Demek ki, "**Amentü'nün karşılığı Kur'an'da iki ayette var. Fakat bu yok, bu madde yok**" ha!… Allah doğru söyledi: "**…Âyetlerin tamâmını görseler de onlara îmân etmezler….**"

İslamoğlu:

Çünkü bu madde Emeviler devrinde Emevilerin zulümlerini kader üzerinden yürüttüler ve **Hasan el-Basri kader risalesi diye bir mektup yazdı** Abdulmelik bin Mervan'a; meşhurdur, piyasada vardır, onu alın da bir okuyun. Hasan el-Basri'nin kader risalesi. Hay dillerine sağlık Üstadım! "Allah'a iftira ediyorsunuz" diyor. Ne diyorlardı Emeviler? "**Hüseyin'in kaderi ölmekti. Dolayısıyla bizim suçumuz yoktu, kaderine koştu; napalım**." Hz. Zeyneb'e Yezid'in dönüp de Hüseyin'in kesik mübarek başını gösterip söylediği lafı biliyor musunuz? "**Onu Allah öldürdü**." Kadere iman diye buna diyorlar onlar; biliyor musunuz? Buna karşılık Hasan el-Basri o irfânî mizacına rağmen, o mûnis yapısına rağmen kükredi. Allah'a iftira ediyorsunuz, dedi.

Cevâb:

Büyüklerin büyük sözleri cücelerin cüce beyinleriyle işte bu kadar anlaşılabilir. Hasen-i Basrî âlimane, hakîmâne ve fâdılâne bir şekilde hem **doğruyu söyledi** hem de **doğru söyledi**. O'nun i'tirâz ettiği bunların "**kader**den olduğu" değil, **kul olanların kendi kesb ve isyânlarını kadere yüklemeleri**, âlimlerin ifâdesiyle **kaderle ihticâc etmeleri** idi. Kader kalkanı arkasına sığınılmazdı. Âdâlet ve hikmet çerçevesini hiçbir zaman taşmayacak olan Kader'in arka planında mazeret ileri sürüp mes'ûliyyetten kurtulmaya çabalamağa mâni olacak nice incelikler ve sırlar vardı… Oysa onlar **doğruyu** söylemişlerdi ama **doğru** söylememişlerdi. Kendi irâdeleriyle attıkları adımları hesâba katmamışlardı. Bir **doğru** ile kendi **eğri**lerini kılıflamaya çalışmışlar ve hakîkaten Allah'a iftirâ etmişlerdi. Tıpkı Nebimiz sallallâhu aleyhi ve sellem'e "**şâhidlik ederiz ki sen Allah'ın Resûlüsün**" diyen münâfıklar için Rabbimizin "**halbuki Allah şâhidlik etmektedir ki onlar elbette yalancılardır/yalan söylemektedirler**" buyurması gibi… Nebimiz sallallâhu aleyhi ve sellem'in "**Allah'ın Resûlü**" olduğu doğruydu, münâfıklar doğruyu söylüyorlardı; ama doğru söylemiyorlardı, maksadları doğru değildi…

İslamoğlu:

Dolayısıyla tarihte siyasi bir takım sonuçlardan dolayı rivayetlerin içinde korumaya alınmış hususları biz akaidin bir maddesi gibi algılarsak yanlış olur. Hakikaten beni niye buraya çektiniz? Bela yetmiyordu başımdaki şimdi bir de bunu mu eklediniz? Şimdi yarın bakın siz piyasaya: "**Amentü'ye de dokundu**."

Cevâb:

Doğru, Âmentü'ye çok süflî bir biçimde, sapıkça ve câhilâne dokundunuz.

Evet, târihte de günümüzde de inançlarını bir takım siyâsi kabûllerinin kurbânı yapan ve inanç sapmalarının ibretlik tablolarını sergileyen irâdesi zayıf zavallılar olmuştur. Lâkin, Kadere inanan Ehl-i Sünnet imâmları gerek Emevî, gerekse Abbâsî zâlimliği karşısında canlarını bile verebilecek kararlılıkla dimdik durmuş, bu duruşlarıyla destanlar yazmışlardı. Onlara ve Kader inancı sâhibi Ümmet'in tamamına böylesi bir karayı çalanlar bilsinler ki, yanlış oynuyorlar. Bu çamur, akıllılar ve hidâyette olanlar nezdinde zaten kara olan suratlarını tastamam karartmaktan başka bir işe yaramaz. Bilhassa iki mühim noktadan çok kötü açık veriyorlar: Bir kere Kader inancına sâhib olan İmâmlarımız İmâm A'zamlar, Mâlikler, Şâfiîler, Ahmed İbnü Hanbeller devirlerindeki zâlimlerden icâzetli ve destekli bir hareket içinde değillerdi. Onlarla araları hiç mi

hiç iyi değildi. Meselâ günümüz zâlim düzenlerince icâzet verilen ve Selefimizin kalesini düşürmek mukaddes işiyle vazîfelendirilip beslenen akademisyenler ve t.v. sâhibleri gibi değillerdi. Onlar, hiçbir zaman ayyaş Abbâsî padişahına karşı Müşrik Hülâgü ile işbirliği yapıp bir rivâyette yüzbine yakın, başka bir rivâyette de milyona yakın Müslümanın kanının dökülmesine sebeb ve yardımcı olan Şiî vezir İbnü'l-Alkamî gibi olmadılar. Tıpkı günümüzdeki gibi… Onlar, cukkaları hesab ederek Amerika'nın Irak'a girip milyona varan Mü'min kanı dökmesine yüz binlerce Mü'min kadının da ırzına geçmesine yardımcı olanlara yalakalık yapan "**Müslüman aydınlar**" ve **t.v. patronları** gibi olmadılar. Onlar, Amerika'yla işbirliği yapan husûsan Iraklı Şiîler ve Türkiyeli satılmış zâlimler için tenkid şöyle dursun, tek bir kelime bile sarf etmeyen Goldziher âşığı ve talebesi "**Modernist Müslüman aydınlar**, **t.v**. **sahibleri**," zâlim yaverleri ve onların zulümlerine çanak tutanları gibi asla değillerdi. Küfür sistemlerinin açık gübre yığınlarında üretilen şu zehirli kültür mantarlarına bakın hele!… Kimlere hangi çamuru atmaya kalkışıyorlar?!… Dünyalık hedefler uğruna satmadıkları kalmayanlar, Sahâbeden günümüze Ümmetin İmâmlarına nasıl da tiksindirici iftirâlar atıyorlar?… Zâlim Amerika'nın ve Yehûdî'nin cezâlandırdığı ve ipini çektiği bir siyâset adamını kıyasıya karalarken Amerika'nın bölgedeki en büyük av köpekliğine soyunanlara tenkıdvârî bir şeyler demek şöyle dursun, önlerinde zevkle kuyruk sallayanların şu dediklerine bakın!… "**Tarihte siyasi bir takım sonuçlardan dolayı rivayetlerin içinde korumaya alınmış hususları biz akaidin bir maddesi gibi algılarsak yanlış olur**"muş… Alakalı olduğu meselemize nisbetle şu artistik ve bir o kadar da müptezel olan gürültülere bakınız!… Bu, insanların gözünün içine baka baka tarihi ters yüz etmek değil de nedir?… Oysa asıl Kader meselesinde ciddî problemleri olan Mu'tezile o sözü edilen dönemlerde bahsi geçen zâlimlerle beraber olmuş, Mü'minlerin Kader inancına sâhib olan imamlarına kan kusturmuşlardı… Bu yapılana, "**yavuz hırsızın ev sahibini yakalaması**"demezler de ne derler?

Hâsılı, asıl şu andaki Kader inkârcıları, içinde yaşadıkları İslâm'a düşman Küfür düzeninin siyasi gübreliğinde yetişen veya onlardan beslenen kimselerdir. Onların Kader inkârı şeklindeki küfür inançlarını belirleyen küfür sistemleri ve ideolojileridir.

İslamoğlu:

Amentü Kur'an'dır. Baştan sona iman ettik, hadise budur.

Cevâb:

Bu sözle, Sünnet'i bir tarafa fırlatan ve Mü'min olduğunu iddiâ ederek Mü'minleri kandırmaya çalışan harbi kâfirlerin taktiği hedefleniyorsa dünya hayatı ve hiçbir şey için değmeyecek boşuna zavallıca bir iş yapılıyor. Kur'ân'a îmân etmek sadece lafla olmaz… Çünki O'na îmân eden Sünnet'i bir yana atamaz… "Kur'ân'a baştan sona iman ettik" diyen Ondaki Kader âyetlerini keyfince yorumlamakla buharlaştırıp dolaylı olarak inkâr edemez.

İslâmoğlu:

Kaldı ki aynı rivayeti nakleden Buhari ve Müslim aynı rivayeti içinde kadersiz de nakletmişlerdir. Bu rivayetlerin hangi sayfa, hangi cild, hangi numara olduğunu görmek isteyen İman kitabına baksın, orada var. Dolayısıyla lütfen bunları bir tartışma meselesi haline getirmeyelim.

Cevâb:

"Buhari ve Müslim, aynı rivayeti, içinde kader bulunmayan tarıklerle de nakletmişler" ise ne olmuş? Bu, hangi ilmî mesnedle Kaderin inkârını gerektiriyormuş?.. Kur'ân'da onlarca kıssa vardır ki, değişik yerlerde değişik şekillerde anlatılır. Bunlarda çelişki asla yoktur ama, bir takım fazlalık ve eksiklikler vardır. Bir takım husûslar, sözler ve işler bir takım âyetlerde yer almadı diye inkâr mı edilecek?… Kezâ yukarıda da anlattığımız gibi îmanla alakalı âyetlerde bulunan eksik ve fazla unsurlara ne diyeceğiz?… Sübhânellah bunlar hep bir tornadan çıkmış!… İdrâk fukaralığı hepsinde aynı… Bakış şaşılığı tıpatıp…

İslamoğlu:

Aslında bunlar bayatlamış şeyler.

Cevâb:

Eski küflenmiş kâfirlerle çağdaş dinsizlerin ve İslâm düşmanlarının çiğneye çiğneye hakîkaten bayatlattığı bir sakız: İslâmî olan değerlere "**bayatlamış şeyler**" yaftasını asmaya kalkışmaları…

İslamoğlu:

Ama diyeceksiniz ki hocam "**kadere de iman etsek.**" Hiçbir sıkıntısı yok, ama hangi

kadere. Ne anlıyorsunuz kaderden?

Cevâb:

Biz Kader'den, küfür sistemlerinin beslemeleri cüce beyinlilerinin anladığını değil, Resûlüllah sallallâhu aleyhi ve sellem, Ashâb'ı ve Ehl-i Sünnet İslâm âlimlerinin tamâmının anladığını anlıyoruz.

İslamoğlu:

Biliyor musunuz, müşrikler kadere iman ediyordu ve Kur'an bize naklediyor bunu. Ne diyorlardı: "**Eğer Allah dileseydi biz şirk koşmazdık**"[33] diyorlardı ve Kur'an da bize bunu aynen iki yerde naklediyor. Ne dersiniz? "**Ne mübarek adamlar**" mı dersiniz, "**vay ahlaksızlar vay**" mı dersiniz? Allah'a bundan büyük iftira olur mu? Şimdi kadere iman mı etmiş oldular bu adamlar?

Cevab:

Biliyor musunuz, Müşrikler Allah'a ve Meleklerine de inanıyorlardı, bu Kur'ân'ın bir çok yerinde bize naklediliyor, ne dersiniz? İnanıyorlardı, ama çarpık bir şekilde… O halde Allah'a ve meleklerine doğru bir şekilde -hâşâ ve kellâ- îmân etmeyecek miyiz? Müşriklerin bu sözleri, Kadere Îmân değildir; hakîkatte, gerektiği şekilde inanmadıkları kaderi kalkan yapmaktır. Yukarıdaki âyetin iniş sebeblerinde de naklettiğimiz gibi, onlar, -tıpkı günümüzdeki kader inkârcıları gibi- kader mevzûunda Nebimiz sallallâhu aleyhi ve sellem'in Kader anlayışına i'tiraz etmişler, şu sözü de -Allahu a'lem- O'nu ilzam, yani kendi kabûlü ve inancı ile susturmak için söylemişlerdi. Veya diyebiliriz ki, çarpık ve yamuk yumuk da olsa Müşrikler Kader inancında şu kader inkârcılarından doğruya daha yakındırlar.

Çünki Allah celle celâlühû,

"**Şâyet Allah dileseydi onlar şirk koşmazlardı**,"[34]

"Şâyet Rabbin dileseydi yer yüzündekilerin tamamı hep beraber îmân ederlerdi,"[35]

"Şâyet Allah dileseydi sizi tek bir ümmet yapardı",[36]

"Allah **dileseydi, elbette onları hidâyet üzere toplardı**, o halde sakın câhillerden olma",[37]

"Allah **dileseydi, onu işlemezlerdi**; o halde onları iftirâlarıyla baş başa bırak",[38]

"Allah **dileseydi, insanları tek bir ümmet yapardı**"[39] ve daha nice âyetlerde bu manada başka nice sözleri buyuruyor, ona ne diyeceksiniz?..

Allah'ı da mı -hâşâ- "**asılsız bir kader inancı**" ile karalayacağız, yahud O'na "**sen de Müşrikler gibi düşünüyorsun**" mu diyeceğiz? Söz aynı…

Evet, Nebimiz sallallâhu aleyhi ve sellem'i susturmaya çalışan ve çarpık bir kader anlayışına sâhib olan şu pis müşriklere "**Ne mübarek adamlar**" demeyiz ve "**vay ahlaksızlar vay**" deriz, hatta daha da fazlasını deriz; lâkin, onlar kadar bile olamayan kader inkârcılarına daha da yakışıklı sözler söyleriz.

Kaderle alakalı otuz civârında rivâyeti bulunan **Buhârî**'yi, kırk civârında rivâyeti olan **Müslim**'i, diğer **bütün muhaddisleri**, Müsned'i Kader'e Îmân'ı da bulunduran iki hadîsle başlayan ve bunlardan birincisi Kader'e îmân etmeyenden uzak olunmasını bildiren **İmâm A'zam Ebû Hanîfe**'yi, Muvatta'sında, Kader hakkında on rivâyet bulunan **İmâm Mâlik**'i, Müsnedi Mükerrerler hâric (45) Kader hadîsini içine alan İmâm **Ahmed İbnü Hanbel**'i ve diğer imâmlarımızı müşriklerle bir kefeye koyan, Onları en temel bir meselede, îmân noktasında **müşrik kafalı** i'lân eden bir vatandaşın Mü'minlerin gözündeki yer neresi olmalıdır?… Elbette ki en baş köşe(!)… Gayretleri böylesine sönmüş bir "**Mü'min**"ler topluluğu içinde bulunmak, Allah'a ve Resûlüne göre Mü'min olanları nasıl kahretmesin?… Böyle bir kafa sahibinin "**ben mezheb İmâmlarına saygılıyım, onlar aleyhinde konuştuğumu kim duymuş**?" demesi sahtekarlık ve yalancılık değil de nedir? Kur'ân'ın "**köküne kiprit suyu döktüğü müşrik inancı**"nı bulunduran şu imâmların güvenilir hangi yanı kalabilir?… Hele, işine gelen yerlerde onca hadisleri -hâşâ- uydurup Ümmet'e sunanlardan hadîs rivâyet etmek, hokkabazlıktan başka ne ile açıklanabilir?

İslamoğlu:

Aslında Kur'an bu inancın temeline yönelik kibrit suyu döküyor, biliyor musunuz? Çünkü bu sakat inanç, Allaha iftiradır, iradeyi yok ediyor.

Cevâb:

Yok… "**Kur'ân**(ın) **bu** (Kader) **inancın**(ın) **temeline yönelik kibrit suyu döküyor**" olduğunu bilmiyoruz. Çünki yok böyle bir şey. Tam aksine bu "**iftirâ**" iddiâsının da, sık sık yapıldığı gibi Kur'ân'a yapılan bir iftira olduğunu biliyoruz. Kur'ân ile, Kur'ân'dan câhilce ve sapıkça çıkarılan yanlış manalar karıştırılmış… Evet, bu inanç, ilahlaştırılan

sınırsız iradeyi yok ediyor ama, mükellefiyet ve mesûliyete gölge düşürmeyecek kadar bir **irâde**yi bırakıyor.

Kader Nedir, Ne değildir?

İslamoğlu:

O nedenle kadere iman nedir, önce kaderi bir anlamak lazım. (**قدرنا تقديرا**) Kur'an'da geçen bu tür ibareler Allah'ın bütün bir varlığı, **bütün bir mahlukatı ölçüsüz yaratmadığı**na imandır. Eğer buysa sa kıncası yok, buysa sakıncası yok değil, zaten buna iman etmeden olmaz. Allah'ın hiçbir şeyi ölçüsüz yaratmadığına iman ettik. Onun için Amentü'yü öyle okumamız ve kaderi böyle anlamamız halinde hiç bir beis yok devam edelim. Evet devam edelim. Ama kadere imandan ne anladığımızı çok iyi bilelim.

Cevâb:

Müşrikler de dahil, Allah'ın "**bütün bir varlığı**, **bütün bir mahlukatı ölçüsüz yaratmadığı**"na kim itirâz ediyor?. Müşriklere ve felsefecilere varıncaya kadar, Allah'ın var olduğunu kabûl edenlerin tamamı "**Allah, yarattıklarını ölçüsüz yarattı**" demezler. Aksine Allah'ın "**bütün bir varlığı**, **bütün bir mahlukatı ölçüsüz yaratmadığı**"na inanırlar. O halde, onlara bu hakikati ilzam yoluyla söylemenin bir manası yoktur. Çünki onların buna hiçbir itirazı yoktu. Bu doğru, Allah'ın varlığını kabûl etmeyenlere ise hiç denmez. Zîrâ onlar, başta **Allah'ın varlığını kabul etmezler**kenyaptıklarını **ölçülü veya ölçüsüz olmasını** bahse bile mevzu etmezler. O halde, onlara denilecek ve gösterilecek olan, Allah'ın **varlığının delilleri**dir, yaptıklarının "**ölçülü olduğu**" değil. Halbuki bu âyette onlara **her bir şeyin bir kader'le yaratıldığı** söylenmektedir.

İslamoğlu:

Allah'ın verdiği aklı kullanmadık, gittik günahı işledik. İşlediğimiz günah başımıza bela oldu. Onu temizlemek yerine o günah başka günaha sardırdı bizi ve yara bere içinde kaldı imanımız.

Cevâb:

İşte burası doğru. Bu dediklerinizi kendiniz için bir i'tirâf olduğundan kabûl edilebilir; hattâ müşâhedelere de dayanarak bunların sizde zirvede olduğu söylenebilir… Ancak bu çamuru, ondan uzak olan başkalarının da suratlarına sıvamaya hakkınız yoktur. Çünki bunlar başkaları için ithamdır ve kabulü için yeterli delile muhtâcdır. Oysa böyle bir delil bilinmemektedir. İleri sürülen vehimler ise isbatta bir işe yaramaz…

İslamoğlu:

Oraya çıktık, "**kaderimmiş, Allah yazmış ne yapalım günah işlemeyi**." Haşa, bu kader midir, bu kadere iman mıdır?, Bu Allah'a iftira değil midir?

Cevâb:

Bu mazereti şeytan ve peşine takılan sapık Cebriye Mezhebi ileri sürmekle müdhiş bir sapıklık sergilemişti. Evet, şu sözün bile ilk kısmı "**kaderimmiş, Allah yazmış**" kadarı doğrudur. Lâkin o doğruya dayandırılmak istenen "**mes'ûliyyetten kurtulmak**" çabaları mahiyetindeki "**ne yapalım**" kısmı ise yanlış… O bakımdan, Allah'ın, kâfirlerden olduğunu haber verdiği şeytanın "**kaderimmiş**, **Allah yazmış**" sözü doğru olsa da, bu doğru bölünme kabûl etmeyen îmân esasları içinde bulunmadığından "**Kadere îmân**" değildir. "**Ne yapalım** (?)" demesi ise Allah'a iftirâdır. Çünki bu günahlar, Allah celle celâlühû yazdığı için işlenmemiştir; işleneceği için yazılmıştır. Kader, Allah'ın bir şeyi "**ilmine dayalı olarak yazmasıdır**", felsefecilerin ve peşlerinden gidenlerin dediği gibi "**Kaderin** (veya **Kaza**'nın) **ilim nev'inden olması, İlmin de ma'lûma/bilinene tâbi' olması, Allah'ın sadece ezelde olacakları bilmesinden ibâret**"[40] değildir. Buna ilâve olarak "**ezelde yazması**"dır.

Nitekim, Kadızâde Ahmed Şemsüddîn şöyle demektedir:

"Ebû Hanîfe radıyallâhu anhü, '**lâkin ketebehû bi'l-vasfı lâ bi'l-hükmi**'[41]/'**Lâkin Allah yazdıklarını hüküm ile değil, vasıf ile yazdı**' demiştir. Yani Hak sübhânehû ve teâlâ Levh-i Mahfûz'a vasıf yoluyla yazdı. Yani her şey hakkında 'fülâh şey şöyle olacak, fülân kimseler, kendi tercîhleriyle kâfir olacaklar, falan kimseler kendi tercîhleriyle mü'min olacaklar ve diğer şeyler şöyle olacaklar diye her şeyin vasıfları ve halleri ve kulların irâdeleri ve kasıdları îcâda sebeb olur. Yoksa, fülân kimseler şöyle olsunlar, fülân şeyler böyle olsunlar diye hüküm emir ve nehiy yoluyla değildir."[42]

Hâsılı, İmâm A'zam, meâlen "Allah celle celâlühû yazdıklarını **yapın** diye değil de, **yapılacak** diye yazdı" demekle anlatmaya çalıştığımız ince noktayı ortaya koymakta ve

açıklamaktadır.

Allah celle celâlühû da şöyle buyurmaktadır:

-“**…Bu yüzden Allah onu bir ilme dayalı olarak şaşırttı**”,[43]

-”**Allah’ın işi takdîr olunmuş bir kaderdir**”,[44]

-”**…Şübhesiz ki, kavminden** (Allahın ilminde) **îmân edenlerden başkası asla îmân etmeyecektir**,”**[45]**

-“**Ancak çok küfredici bir fâcir doğuracaklardır**”,[46]

-”Bilin ki, **Allah kişi ile kalbi**(ndeki îmânı) **arasında perde** (mâni’) **olur** (da îmân edemez),[47]

-“**De ki, bize ancak Allah’ın bizim için yazdıkları isâbet edecektir**”,[48]

-“**Allah bize hidâyet etmeseydi, biz hidâyete erecek değildik**.”[49]

İmâm Buhârî, yukarıdaki âyetleri, **Sahîh**’indeki **Kader Kitâb**ı’nın bâb/mevzû başlıkları yaptıktan sonra, onları şu başlıkların altında Kader’le alâkalı olarak rivâyet ettiği onlarca hadîsle desteklemiştir. Yani zikri geçen âyetleri -belki de tefsîre ihtiyâc bırakmayacak kadar açık bir şekilde Kader’e îmân’ı göstermelerine rağmen- bu hadîslerle de tefsîr ve îzâh etmiştir. Açıktır ki, Kader’e îmân etmenin aslında bu âyetler ve benzeri başka âyetlerle sâbit olduğunu, bu âyetleri Resûlüllah sallallâhu aleyhi ve sellem’in böyle anladığını ifâde etmek istedi. Âlimi ve câhiliyle koca bir Ümmet de aynı kanaatte olmasına rağmen, birileri olanca câhillik ve geri zekâlılığına rağmen kalkacak bu hadîslerin uydurma olduğunu şu âyetlerin de başka manalara geldiğini iddiâ edecek ve Mü’minler onun “**ictihad sahibi**” olduğuna inanacaklar, Ümmet’in imamlarının tamamının önüne geçirecekler ve Mü’min kalacaklar(!)… Vallahi yalan…

“**Mezheb imamlarına, saygılı imiş ama, onları taklîd etmezmiş; Mezheb imâmları da böyle söylüyorlarmış**.” Bu kadar -hâşa- hurafeci olan, hurâfecilikleri îmândan olmayan hattâ şeytanın ve müşriklerin inançları olan bir inanışı îmân esâsı hâline getirecek kadar ileriye varmış, âyetleri bu kadar tahrîf edecek seviyede yanlış anlayacak geri zekâlılara, hakîkaten hürmet ve saygı duyan, kesinlikle katıksız bir ahmak, yalandan böyle diyen de münâfıktır. Evet imâmlarımız, delilleri bilinmeden taklîd edilmelerini yasaklamışlardır, doğru… Ama bu yasağın muhâtabları kimlerdi?… Bu sözün herkese nisbetle söylendiğini iddiâ etmek ise kuyruklu bir yalandır. İmâm Nevevî ve başkaları bunların ictihâd ehliyetini bulunduranlar olduğunu söylemişlerdir. Vasatın çok altında dil/Arabça, sıfır seviyeye yakın Şer’î ilimler, sıfırın altında Mantık, kifâyetsiz akıllar ve dibe vurmuş idrâkler ile meflûc, kör ve sarhoş olmuş zavallı zamâne “**müctehidler**”i(!) elbette bu yasağın dışındadırlar. Bunlar birilerini taklîde bile ehil olmayan, hattâ elinden tutulup helâya götürülen körler misâli husûsî müşâhade altına alınması gereken kimselerdir. Avâm onlara nisbetle çok daha üstün mertebelerin sâhibleridirler… Çünki onlar, hiç değilse, her bakımdan kifâyetsiz olduklarının farkındadırlar…

İslamoğlu:

Onun için bakın şu etrafınıza bakın, afâkî bir şeyden sözetmiyorum gidin mahallenize, oturun beş kişiyle konuşun.

Cevâb:

Evet, mahallede oturan Mü’mine ihtiyar nineler bile, kadere îmân eder ama, suçu Allah celle celâlühû’ya yükleyerek suçsuzluğunu iddiâ etmezler…

İslamoğlu:

Evet bir de kader mahkumu var değil mi?. Ama gerçekten kader mahkumu var, o ayrı bir mesele. Fa kat insan iradesinin dahiline, alanına giren hususlarda insanın kaderi seçmektir. Allah bu kaderi koymuştur ve Allah bunu söylemiştir: (**و قل الحق من ربكم**) “De ki, Hak Rabbinizden açıkça ortaya gelmiştir.”
(**فمن شاء فليؤمن ومن شاء فليكفر**)“İsteyen îmân etsin, isteyen inkâr etsin.”

Cevâb:

Şükür ki, burada İnsân irâdesinin ve mükellefiyetinin dışındaki bir kaderin varlığı kabûl ediliyor gibi. Lâkin “**insan iradesinin dahiline, alanına giren hususlarda insanın kaderi seçmektir**” denilirken ne denilmek isteniyor? İnsânın mes’ûl tutulması için çok az da olsa bir parça irâdesinin bulunması ve kullanılması lâzım gelir. Ancak, “**Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz**”[50] denilirken, bir takım suçlarımız ve hikmetler yüzünden bazen **dilememiz**in Allah Teâlâ tarafından **dilenmeyebileceğ**i anlatılıyor. Yani Allah celle celâlühû, bir yanda yapacağımızı bildiği yanlışlıkları ve isyanları yazarken, öte yandan da bunlara veya başka sırlara istinâden -adâleti ve hikmeti çerçevesini taşmayacak bir şekilde- başka şeyleri de yazar.

İslamoğlu:

Tamam bitti, değil mi? Ne diyor Kur'an? Açıkça diyor, açıkça diyor: (**فالهمها فجورها و تقويها**) İnsanın yaratılışından bahseden bir paket, bir pasaj içindedir, biliyor musunuz? İnsanı Allah'ın yarattığını, tesfiye ettiğini, ta'dil ettiğini söylüyor, ondan sonra ne yaptı diyor bakınız: "İçine fücur tohumunu da koydu, takva tohumunu da koydu." İster fücur tohumunu sular cehennem çıkarır, ister takva tohumunu sular cennet çıkarır. Daha ne desin Kur'an? Onun için bütün bu paketi birbiriyle anlamalıyız değerli dostlar. Şimdi sert mi oluyorum? (Katılımcılardan birisi: "Aksine hocam, aksine!") Onu sen diyorsun, başkaları neler diyor bir bilsen.

Cevâb:

Allah celle celâlühû'nun insana takvasını da fücûrunu da ilham etmesi dahî, şübhesiz ki **Allah'ın Kaderi**'nin bir îcâbı ve parçasıdır. Kader'e **îmân etmemek** de fücûr tohumunu ekmek kaderidir ki Allah onu kulu hakkında bilgisine dayanarak yazmıştır.

Netîce

Kâinâtın ezelî bir proje ve plânının olmadığını ve buna göre yaratılmadığını iddiâ etmek, sunturlu bir geri zekâlılıktır. Kullar, Âlemin çok küçük bir parçasıdırlar. Onların mükellefiyet ve mes'ûliyyetle alakalı ışleri de hayatlarının irâdeye dayalı olan yine küçük bir kısmını teşkîl etmektedir. Bu küçük parça içindeki küçük parçada -hak etmeseler bile- hidâyete mazhar olmaları, veya saptırılmayı hak edip de İlâhî irâde îcâbı saptırılmamaları yanıyla bir şey demeye gerek yok. Bu bir ihsândır, -her noktada olduğu gibi- bilhassa bu noktada dahi Allah'a hesâb sorulamaz. Kısmen ihtiyârî ve irâdî olan noktalardaki sapma ve saptırmaya gelince… Kader inkârcısı geri zekâlıların, kelin "karışık hâle gelen" saçları misâli, olmayan akıllarını karıştıran işte bu nokta… Bu işlerdeki saptırmanın büyük bir kısmı, doğruyu görmesini kolaylaştıracak yolların -değişik sebeb ve hikmetlerle- gösterilmemesi demek olan "**hızlân**" mahsûlü… Kalanı da nihâyet, ilâhî ilimde malûm ve gizli bir takım vukû' bulacak cinâyetler, günahlar ve kusurlar yüzünden insana hak yolun kapatılıp bâtıl yolun da açılmasıyla olan saptırma… Bütün bunlar, kulun fiilleri içinde çok az ve bir bakıma siparişe göre olmasına rağmen, yaratılanların hepsinden bu takdîri nefyetmek, "**kader yoktur**" demek, insana hür ve sınırsız irâdeyi bağışlamak, yaratıcıyı müdâfaa edeyim derken, O'nu devre dışı bırakıp kulu bu güç ve yetkiyle donatmak yaratıcı yapmaktır. Bu da değişik bir şirktir. İnsanda, "**mes'ûl değilim**" diyemeyeceği ve Allah'ı -hâşâ- adâletsizlikle ithâm edemeyeceği kadar çok cüz'î bir irâde vardır. Bunun nisbeti ise, bütün bir hayatına göre binde bir midir, on binde bir midir, milyonda bir midir? Bilmiyoruz…

Hâsılı, Resûlüllah sallallâhu aleyhi ve sellem'in, Ashâb'ının, Mü'minlerin ve İmamlarının anladığı manada bir "**Kader'e îmân**", Mü'min olabilmek için alâ küllî hâl lâzım olan bir îmân esâsıdır. Onu inkâr etmek, yahud başka taraflara sündürmek Kur'ân'ı, Sünnet'i ve dolayısıyla Mukaddir olduğunu haber veren Allah'ı ve Resûlü sallallâhu aleyhi ve sellem'i yalanlamaktır. Bu îmân, zamâne zındıklarının iddiâ ettiği gibi -hâşâ- asılsız bir şey değil, Kur'ân ve Sünnet delîlleri yanında Ümmet'in üzerinde İcmâ' ettiği bir esasdır. **Bu Kader îmânını bulundurmayan ise şeksiz ve şübhesiz kâfirdir**.

وَصَلَّى الله عَلَى سيدنا محمد وَ عَلَى اٰلِه وصحبه كلما ذكره الذاكرون وغفل عن ذكره الغافلون

وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِين

---

[1] Kamer: 49
[2] Ahzâb:38
[3] Yâsîn:38
[4] Ed-Dürrü'l-Mensûr (7/601), Ahmed, Müsned (9443), Müslim (2656), Tirmizî (2157), İbnü Mâce (83), (benzerini) İbnü Cerîr, Tefsîr (27/65, bir çok yolla), Beyhakî, El-Kadâ ve'l-Kader (177,180), [Halku Ef'âli'l-İbâd (104), Beğavî, Şerhu's-Sünne (80), Beyhakî, El-Kadâ ve'l-Kader

dipnotu:180]

[5] Ed-Dürrü'l-Mensûr (7/602)

[6] Ed-Dürrü'l-Mensûr (7/602) Meselâ, **"Kader ölçüdür, kadere iman Allahın hiçbir şeyi ölçüsüz yaratmamış olduğuna imandır"** gibi sözleriyle…

[7] Süâl: **"Seyyid Ebu'l A'lâ el-Mevdûdî imanın şartlarından olan kaderi İman dan ayırıp Ehl-i Sünnet akidesine ters düşmüş müdür? Zannedersem İslama giriş kitabı."** Link: http://video.google.com/videoplay?docid=-6747512870901472320&ei=aDX_SaOnIcLQ-AbN_cSnAg&q=islamo%C4%9Flu+kader

[8] **Buhârî**, Sahîh (6594-6620) Yani tam (**27**) aded hadis.

[9] **Müslim**, Sahih (3/2036-2052)

[10] Secde:19

[11] Hâkkah:52

[12] Teğâbun:11

[13] Cin:13

[14] Bakara:256

[15] Fetih:13

[16] Âl-iİmrân:179, A'râf:158, Hadîd:7

[17] Nahl:104

[18] Nahl:105

[19] Ankebût:47

[20] Bakara:99

[21] Âl-i İmrân:4

[22] Âl-i İmrân:19

[23] A'râf:36

[24] Ğâfir:4

[25] Beled:19-20

[26] Nahl:22,60, İsrâ:10,45

[27] Kur'ânda sadece **"Melâike"** kalıbının geçtiği (68) âyet vardır ki, diğer kelimeler ayrıdır.

[28] Kamer:49,Ahzâb:38

[29] Bakara:177

[30] Bakara:232

[31] Bakara:62, Mâide:69 vd.

[32] Bakara:285

[33] En'âm:148

[34] En'âm:107

[35] Yûnus:99

[36] Mâide:48

[37] En'âm:35

[38] En'âm:112

[39] Hûd:118

[40] Kadı Beyâdî, İşârâtu'l-Merâm:265; Şerhu Mevâkıf'dan naklen Keşşâfu Is- tılâhâti'l-Fünûn:2/1235

[41]Kadı Beyâdî, el-Fıkhu'l-Ekber'den naklen İşârâtu'l-Merâm:278

[42] Ferâidü'l-Fevâid:293, (1220 baskısı)

[43] Câsiye:23

[44] Ahzâb:38

[45] Hûd:36

[46] Nûh:27

[47] Enfâl:24

[48] Tevbe:51

[49] A'râf:43

[50] İnsan:30